

Sygn. akt II CSK 607/19

POSTANOWIENIE

Dnia 15 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Trzaskowski

w sprawie z powództwa E.O.

przeciwko Gminie K., „A.” Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością
z siedzibą w J. oraz „P.”

Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 czerwca 2020 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 25 kwietnia 2019 r., sygn. akt I ACa [...], I ACz [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2) nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego
na rzecz pozwanej „A.” sp. z o.o.**

**3) oddala wniosek adw. M.K. o przyznanie kosztów
nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu
w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 26 marca 2018 r. Sąd Okręgowy w sprawie z powództwa E.O. przeciwko Gminie K., „A.” Sp. z o.o. w J. i „P.” S.A. w W. o zapłatę zasądził na rzecz powoda tytułem wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z nieruchomości:

1. od pozwanego Gminy K. kwotę 291,50 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od 20 marca 2014 r. do 31 grudnia 2015 r., a następnie z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty,

2. od pozwanego „A.” sp. z o.o. w J. kwotę 577,50 zł złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od 7 czerwca 2011 r. do 31 grudnia 2015 r., a następnie z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty oraz

3. od pozwanego „P.” Spółki Akcyjnej w W. kwotę 488,50 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od 20 marca 2014 r. do 31 grudnia 2015 r., a następnie z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty (punkt I).

W pozostałym zakresie powództwo zostało oddalone (punkt II).

Powyższy wyrok, w części oddalającej powództwo, powód zaskarżył apelacją, która została oddalona przez Sąd Okręgowy w P. wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2019 r.

W skardze kasacyjnej, w uzasadnieniu wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, powód wskazał, że w sprawie konieczne jest rozważenie kwestii, czy w świetle dyspozycji przepisów art. 225 w związku z art. 224 § 2 k.c. wynagrodzenie dla właściciela nieruchomości zajętej pod infrastrukturę przesyłową winno uwzględniać stopień ingerencji w prawo własności rozumianej jako czynnik powodujący obniżenie wartości całej nieruchomości, co odpowiada przyczynie kasacyjnej określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z art. 398¹ § 1 k.p.c. wynika, że skarga kasacyjna przysługuje co do zasady od prawomocnych orzeczeń sądów drugiej instancji, a więc orzeczeń wieńczących dwuinstancyjne postępowanie sądowe, w którym sądy obu instancji dysponują pełną kognicją w zakresie faktów i dowodów. Jednakże zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania tylko wtedy, gdy w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących

rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W zamyśle ustawodawcy skarga kasacyjna stanowi zatem nadzwyczajny środek zaskarżenia, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a mającymi swoje źródło w interesie publicznym, w szczególności przez zapewnienie jednolitej wykładni i stosowania prawa. Wyłączną podstawą oceny pod kątem przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania są wskazane w niej przyczyny kasacyjne wraz z uzasadnieniem (art. 398⁴ § 2 k.p.c.).

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego, skarżący, który jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazał przyczynę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., powinien odpowiednio sformułować zagadnienie prawne, wskazać przepisy prawa, na których tle zagadnienie się wyłoniło oraz przedstawić argumentację jurydyczną uzasadniającą możliwość rozbieżnych ocen prawnych oraz świadczącą o istotności tego zagadnienia (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, Nr 1, poz. 11; z dnia 2 grudnia 2014 r., II CSK 376/14, nie publ.; z dnia 9 kwietnia 2015 r., V CSK 547/14, nie publ.). Zagadnienie jest istotne, jeżeli jego rozstrzygnięcie ma znaczenie dla ukierunkowania praktyki sądowej i rozstrzygnięcia sprawy, w której zagadnienie powstało (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 września 2012 r., II CSK 180/12, nie publ. oraz z dnia 2 grudnia 2014 r., II CSK 376/14, nie publ.), wywołuje poważne wątpliwości, a zarazem nie było dotychczas rozstrzygnięte w judykaturze albo dotychczasowe orzecznictwo wymaga zmiany (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2016 r., II CSK 94/16, nie publ.).

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie niniejszej skargi kasacyjnej do rozpoznania nie czyni zadość wskazanym wymaganiom, gdyż skarżący nie zawarł w nim pogłębionej argumentacji jurydycznej uzasadniającej możliwość rozbieżnych ocen prawnych i istnienie w tym zakresie – z uwzględnieniem dotychczasowego dorobku orzecznictwa - poważnej wątpliwości. W istocie ograniczył się wyłącznie do sformułowania pytania, zgodnie zaś z art. 398⁴ § 2 k.p.c. wniosek o przyjęcie

skargi kasacyjnej do rozpoznania ma mieć własne uzasadnienie, odrębne od uzasadnienia podstaw kasacyjnych.

Z tych względów, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. oraz – co do kosztów – art. 102 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

Wobec oczywistych niedostatków argumentacji, która miała uzasadniać przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oddalono wniosek pełnomocnika skarżącego o przyznanie kosztów pomocy prawnej udzielonej mu z urzędu w postępowaniu kasacyjnym (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 12 lutego 1999 r., II CKN 341/98, OSNC 1999, Nr 6, poz. 123, z dnia 20 września 2007 r., II CZ 69/07, OSNC 2008, Nr 3, poz. 41, z dnia 18 grudnia 2007 r., III CSK 336/07, nie publ., z dnia 11 maja 2011 r., II CSK 699/10, OSCN-ZD 2011, nr C, poz. 72, z dnia 16 listopada 2016 r., I CZ 74/16, nie publ., z dnia 21 marca 2018 r., V CZ 71/17, nie publ., z dnia 19 czerwca 2019 r., V CZ 38/19, nie publ., z dnia 28 czerwca 2019 r., II CSK 700/18, nie publ. i z dnia 28 czerwca 2019 r., II CSK 703/18, nie publ.).